

Ἔστωσαν δύο ἁμαρτωλοὶ,
ὁ μὲν κολαζόμενος,
ὁ δὲ μὴ κολαζόμενος.

Μὴ λέγε, μακάριος οὗτος,
ὅτι πλουτεῖ,
ἀποδύει ὀρφανοὺς,
βιάζεται χήρας.

Καῖτοι οὐ νοσεῖ,
ἀλλ' εὐδοκιμεῖ ἀρπάζων,
ἀπολαύει μεγάλης τιμῆς καὶ δυναστείας,
ὑπομένει οὐδὲν τῶν ἀνθρωπίνων κακῶν·

ἀλλὰ τοῦτον μάλιστα θρῆνει,
ὅτι καὶ νοσεῖ
καὶ οὐ θεραπεύεται.

Ἐάν ἴδῃς τινὰ κατεχόμενον ὑδέρῳ,
καὶ μὴ τρέχοντα πρὸς τὸν ἰατρόν,
ἀλλὰ ἔχοντα τράπεζαν Συβαριτικὴν,

Ἄς (υποθέσουμε ὅτι) ὑπάρχουν δύο ἁμαρτωλοὶ,
ὁ μὲν ἓνας που τιμωρεῖται
καὶ ὁ ἄλλος που δὲν τιμωρεῖται.

Μη λες, ευτυχισμένος αυτός,
επειδὴ ἔχει πλοῦτο,
γδύνει (τα) ὀρφανὰ,
καταπιέζει (τις) χήρες.

Και πράγματι, δὲν εἶναι ἀρρωστος,
ἀλλὰ προκόβει ἀρπάζοντας,
ἀπολαμβάνει μεγάλες τιμές καὶ ἐξουσίες
(δὲν) υποφέρει (ἀπὸ) καμία ἀπὸ τις ἀνθρώπινες
δυστυχίες.

Ἀλλὰ αὐτὸν πάρα πολὺ νὰ τον θρηνεῖς,
επειδὴ καὶ εἶναι ἀρρωστος
καὶ δε θεραπεύεται.

Ἄν δεις κάποιον νὰ πάσχει ἀπὸ ὑδρωπικία
καὶ νὰ μὴ τρέχει πρὸς τὸν γιαντρό,
ἀλλὰ νὰ ἔχει τραπέζι Συβαριτικὸ (βαρυφορτωμένο με εδέσματα),

**μεθύοντα καί ἐπιτείνοντα τήν νόσον,
τούτον μακαρίζεις,**

ἤ ταλανίζεις;

**να μεθάει και να επιδεινώνει την αρρώστια,
αυτόν (τον) θεωρείς ευτυχισμένο / (τον) καλοτυχίζεις**

ἤ (τον) θεωρείς δυστυχισμένο;